

ANTUN GUSTAV MATOŠ

A szent királynál

A Szent István Dómban

*Gótikus álmokat mesél
a Szent Dóm ablaka,
füst leng bent kéken szerteszét
és tömjén illata.*

*Kőszirt a vitéz Erdődy
Tamás, és Bakócz bán
úgy ragyog, mint akkor, hősi
csatán, Sziszek romján.*

*S ha éj hull a Dómra, hogy lelket rogyasszon:
a bán sírjához egy zarándokló asszony
népek keresztjével járul mindig oda.*

*S szól a szobor: Anyám, audiant reges:
Regnum regno non praescribit leges,
s míg dobban a szív – élni fog Croatia!*

DOBRIŠA CESARIĆ

Szlavónia

*Kitárul meghitt szívemnek
újra a régi Szlavónia.*

*Tücsök cirpel a kalászkok közt:
az aratás immár közel,
s gabonánkba a barna hörcsög
hívatlan vendégnek jön el.*

*Asszony ballag a gyalogúton,
réten át, messzi gémeskúthoz,
s dalol magában, áthevülve;
éneke, mint e föld, mely szülte:
szélesen áradó s elnyújtott.*